

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 12.8.2014 samosoudcem
JUDr. Benno Eichlerem, **t a k t o :**

Obžalovaný

██████████,

nar. ██████████, bytem trvale ██████████,

j e v i n e n , ž e

v době od 29. 6. 2010 do 28. 2. 2013 v Mostě, ulici Františka Malíka č.p. ██████████ v postavení povinného v rámci exekučního řízení vedeného Okresním soudem v Mostě pod sp.zn. ██████████ v úmyslu znemožnit řádný výkon soudního rozhodnutí odstranil televizor značky LG, včetně dálkového ovládání a 2 kusy repro značky Genius, tedy věci označené a sepsané v protokole o soupisu movitých věcí ze dne 29. 6. 2010 jako věci postižitelné výkonem rozhodnutí prodejem movitých věcí vedeným u Okresního soudu v Mostě pod sp.zn. ██████████ ve věci oprávněné ██████████, nar. ██████████ přestože byl dne 29. 6. 2010 řádně poučen a tedy věděl, že s věcmi, které zůstaly v místě soupisu nesmí být nakládáno a odstranění nebo zatajení těchto věcí je trestné,

t e d y zmařil výkon rozhodnutí soudu tím, že odstranil věc, které se takové rozhodnutí týká,

č í m ž s p á c h a l

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 3 písm. a) tr.
zákoníku,

a o d s u z u j e s e

Podle § 337 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **š e s t i /6/** měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a stanoví se zkušební doba na **j e d e n /1/** rok.

O d ů v o d n ě n í

Po provedeném dokazování v hlavním líčení zjistil soud skutkový stav tak, jak je uvedeno v petitu tohoto rozsudku.

Obžalovaný [REDAKCE] v hlavním líčení popřel, že by se dopustil žalovaného jednání a vypověděl, že věděl o nařízené exekuci, neboť dlužil peníze poškozené [REDAKCE], které také v rámci možností dluh splácel. Ona jej také s exekutorem navštívila v místě jeho bydliště, kde on doložil soupis majetku a současně i usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, ze kterého vyplývalo, že věci, které měly být exekučně zabaveny, nebyly jeho majetkem. Toto soudní exekutor pan [REDAKCE] nechtěl akceptovat, obžalovaný mu také říkal, že věci patří jeho bratrovi. Předmětnou televizi obžalovaný prodal za částku 3.000,- Kč, tuto částku poté poslal poškozené, co se týče reprobeden, tyto chtěl odnést na policii, ale ti to odmítli. Po nahlédnutí do soupisu movitého majetku ze dne 29.6.2010 obžalovaný uvedl, že se jedná o jeho podpis. Také nepodal u zdejšího soudu návrh na vyloučení věcí z exekuce.

Svědky [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděla, že obžalovanému zapůjčila finanční obnos, tento však dluh nesplácel a tak u soudu podala návrh na exekuci jeho majetku. Ona byla s exekutorem u obžalovaného doma, exekutor tam vyhotovoval soupis majetku, součástí byla televize, počítač, sedací souprava a další věci, už si to nepamatuje. Také se tam sepsala dohoda, že obžalovaný jí bude splácet 500,- Kč měsíčně. Obžalovaný tehdy žádné doklady exekutorovi neukazoval, jen říkal, že televize patří jeho otci.

Svědka [REDAKCE], bratr obžalovaného, využil svého zákonného práva a ve věci odmítl vypovídat.

Podle § 211 odst. 6 tr. řádu za souhlasu obžalovaného a státního zástupce soud přečetl úřední záznam o podaném vysvětlení svědka [REDAKCE], ze kterého zjistil, že byl v bytě obžalovaného provádět soupis majetku, byla přítomna i paní [REDAKCE], do soupisu byla zahrnuta PC sestava, mikrovlnná trouba, konferenční stůl, barevný televizor, pamatuje se, že mu tehdy obžalovaný říkal, že věci nejsou jeho, že patří jeho otci. Po provedení soupisu zabavené věci standartně olepil. Také se tam dohodl obžalovaný s poškozenou ohledně splácení dluhu. Po nějaké době pak bylo zjištěno, že v bytě obžalovaného chybí barevný televizor a reproduktory z počítače, obžalovaný mu řekl, že televizi prodal, aby měl na splacení dluhu poškozené a že reproduktory jsou na jiném místě a že je odnese na okresní soud.

Z usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 5.10.2009, č.j. [REDAKCE], soud zjistil, že ve věci oprávněně [REDAKCE] proti povinnému [REDAKCE] soud nařídil k uspokojení pohledávky výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí povinného. Toto usnesení nabylo právní moci dne 20.3.2010 a součástí poučení je upozornění na to, že se povinnému

zakazuje, aby nakládal s věcmi, které vykonavatel při provedení výkonu rozhodnutí podle tohoto usnesení sepíše.

Z protokolu o soupisu movitých věcí ze dne 29.6.2010, sp. zn. [REDAKCE], který vyhotovil soudní exekutor [REDAKCE], vyplývá, že do soupisu byly zahrnuty – mimo jiné položky – i barevný LCD televizor zn. LG a 2 reproduktory k PC sestavě zn. Fujitsu. Tento protokol obžalovaný vlastnoručně podepsal, stejně tak je podepsala i poškozená a soudní exekutor, je zde poznámka i o tom, že se povinný zavazuje splácet poškozené 500,- Kč měsíčně k umoření dluhu. Kromě toho obdržel obžalovaný ze zdejšího soudu i vyrozumění ze dne 12.7.2010, ve kterém byly opětovně konstatovány věci podléhající soupisu, v obou písemnostech je pak výslovně uvedeno, že se sepsanými věcmi nesmí být nakládáno a že poškození, zničení, odstranění, zatajení, zcizení nebo znehodnocení těchto věcí je trestné.

Po provedení dokazování, když soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě, v souhrnu i v jejich vzájemných souvislostech, nevznikla soudu nejmenší pochybnost o tom, že se skutek stal tak, jak bylo uvedeno v obžalobě a že skutek spáchal obžalovaný. Tento nepopřel, že by nevěděl o probíhající exekuci, nepopřel ani to, že věděl o tom, že byl proveden soupis zabavených věcí v jeho bytě, nepopřel ani tu skutečnost, že barevnou televizi, která byla součástí soupisu, později prodal. Obžalovaný potvrdil, že podpis na soupisu je jeho, součástí tohoto soupisu bylo i poučení o zákazu jakéhokoli nakládání s věcmi zajištěnými. Tyto skutečnosti potvrdili i svědkové – poškozená [REDAKCE] i soudní exekutor [REDAKCE]. Po celou dobu se obžalovaný hájí tím, že exekutorovi oznámil, že věci nepatří jemu, nýbrž jeho otci (jak uvádějí svědkové) či jeho bratrovi (jak uvádí obžalovaný) a tudíž, že tyto věci neměly být zahrnuty do exekuce. Tento způsob obhajoby je však lichý a vychází z mylného přesvědčení obžalovaného, že pokud věci v okamžiku pořizování soupisu zajištěných věcí nepatřily jemu a on tuto skutečnost oznámil, nepatří do exekuce a on s nimi pak může nakládat. Jedinou možnou legální cestou bylo podat u zdejšího soudu vylučovací žalobu, a v tomto řízení pak prokázat, že sepsané věci skutečně nenáleží obžalovanému a tudíž, že by měly být ze soupisu vyškrtuty. Toto však obžalovaný od doby vyhotovení soupisu do dnešního dne neučinil. Naopak – svévolně, ač podle jeho tvrzení byl vlastníkem jeho bratr, prodal barevný televizor, a reproduktory, které rovněž neměly opustit jeho byt, někam odnesl.

Obžalovaný se tak svým jednáním dopustil jednání pro společnost škodlivého a nebezpečného, když zmařil výkon rozhodnutí soudu tím, že odstranil věci, které se takové rozhodnutí týká, a jak po stránce subjektivní, tak i objektivní svým jednáním naplnil zákonné znaky přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.

Při úvaze o trestu dospěl soud k následujícím závěrům: z hlediska povahy a závažnosti jednání obžalovaného s ohledem na význam dotčeného chráněného zájmu, z hlediska způsobu provedení činu a jeho následku včetně okolností, za nichž byl spáchán, jednání obžalovaného žádným způsobem nevybočuje z obvyklého typového rámce předpokládaného zákonem pro tento druh trestného jednání. Přitěžující ani polehčující okolnosti soud neshledal. Soud přihlédl i k tomu, že díky právní fikci je nutno na obžalovaného hledět jakoby trestán nebyl, soud vzal v potaz i časový odstup.

Soud tudíž jako přiměřený trest uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, tj. v rámci zákonné trestní sazby až 5 let v jedné desetině trestní sazby, soud uložil jako

výchovný, tedy jeho výkon podmíněně odložil a stanovil přiměřenou zkušební dobu na jeden rok, tj. na nejmenší možnou zákonnou výměru.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Rozsudek může napadnout odvoláním obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škodu, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě nebo další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Právo odvolání nepřísluší osobám, jež se ho výslovně vzdaly.

Skončilo-li řízení proti uprchlému pravomocným odsuzujícím rozsudkem a poté pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, na návrh odsouzeného podaný do osmi dnů od doručení rozsudku soudu prvního stupně takový rozsudek zruší a v rozsahu stanoveném v odstavci 1 se hlavní líčení provede znovu. (§ 306a odst. 2 tr. řádu)

V Mostě dne 12.8.2014

JUDr. Benno Eichler, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
G. Duchoňová